

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 131:

Forslag til folketingsbeslutning om skattepligtige personers ret til skattefradrag for udgifter til sagkyndig bistand ved udfyldelse af selvangivelsen m.v.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 10/2 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I dette beslutningsforslag, som er fremsat af Fremskridtspartiet, pålægges det regeringen at fremsætte lovforslag om skattepligtige personers ret til at fratække udgifter til sagkyndig bistand ved udfyldelse af selvangivelsen.

Det er et forslag, som jeg kan føle nogen sympati for. I det omfang, det er nødvendigt at søge professionel bistand i forbindelse med selvangivelse og skattebetaling, ville det efter min opfattelse ikke være urimeligt, at udgifterne til denne nødvendige bistand var fradragsberettiget.

Nu er det imidlertid sådan, at vi allerede har en lovgivning på dette område. I foråret 1984 vedtog Folketinget loven om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager. Ved denne lov ophævedes fradragsretten for sagkyndig bistand i skattesager, og i stedet for indførtes en begrænset dækning af de afholdte udgifter i sådanne sager.

Som det vil være bekendt, stemte regeringspartierne imod denne indskrænkning af fradragsretten for skattebistand, og jeg finder fortsat, at det er en urimelig lov. Vi må imidlertid acceptere, at denne lov er vedtaget af Folketingets flertal. Det tjener ikke noget formål at fremsætte forslag om at indføre

fradragsret for bistand med selvangivelsen, når der ikke engang kunne skaffes flertal for at bevare den tidligere fradragsret for bistand i skattesager.

Man skal være opmærksom på, at udgifter i forbindelse med selvangivelsen altid har været anset for ikkefradragsberettigede privatudgifter. Hvis man skulle overveje en fradragsret for bistand med selvangivelsen, måtte overvejelserne ske i sammenhæng med hele det område, der allerede er lovreguleret, og det forudsætter et andet folketingsflertal end det nuværende.

Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Jeg må i øvrigt gøre indsigelse mod de bemærkninger, som forslagsstillerne knytter til forslaget. Som nævnt kan jeg se med en vis sympati på selve beslutningsforslaget, men min sympati omfatter bestemt ikke begrundelsen for forslaget.

Det anføres bl.a. i bemærkningerne, at skattereformen har betydet et vildnis af regler og spidsfindigheder, og at det nye system er umuligt for almindelige skatteydere at finde ud af. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Tværtimod arbejdes der målrettet med at forenkle arbejdet med selvangivelsen for det store flertal af borgere. Senest er der sket en udvidelse af indberetningspligten vedrørende renteindtægter og renteudgifter, således at endnu flere skatteydere fra næste år kan nøjes med at underskrive selvangivelsen.

Jeg vil i den forbindelse også henlede forslagsstillerens opmærksomhed på, at der på torsdag – altså om to dage – i Ålborg udbetales overskydende skat til de skatteydere, der har indleveret deres selvangivelse inden fristen, den 15. februar. På dette tidspunkt er altså øvelsen med selvangivelsen, årsopgørelsen og afregningen med skattevæsenet overstået. Jeg ved ikke, om der findes noget andet land i verden, hvor man har et så velordnet system, som vi har, hvor man har 4,3 mill. selvangivelser, og hvor en så stor by som Ålborg i løbet af fire uger kan håndtere disse selvangivelser og afslutte afregningen for langt over 90 pct. af deres skatteydere. Jeg synes nok, dette fortjener anerkendelse og i hvert fald gør dette forslag nærmest tolt overflødig.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne allerede på nuværende tidspunkt spørge skatteministeren, om han er bekendt med, om der er noget andet land i verden, der har så mange mennesker ansat for at finde ud af folks selvangivelser og forskudsskemaer. Jeg synes, det havde været mere rimeligt, hvis skatteministeren havde omtalt det her fra Folketingets talerstol. Det kommer sådan set ikke bag på mig, at skatteministeren mener, at hans skattereform er noget af det mest letfattede. Men det kan da heller ikke komme bag på skatteministeren, at der faktisk er temmelig mange mennesker, der har opponeret mod skattereformen, fordi de ikke kan finde ud af den allerede for dette års selvangivelse.

Men hvis skatteministeren har sympati for forslaget – og det sagde han at han havde – så skal han da bare se bort fra bemærkningerne. De kommer jo alligevel ikke med i det endelige forslag. Hvis skatteministeren har så megen sympati for det, at han på et tidspunkt vil gå ind for det, må vi da se, om vi ikke kan samle et flertal her. Det kan da ikke nytte noget, at man allerede på nuværende tidspunkt afviser forslaget, fordi der engang ikke har været flertal for det.

Stavad (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne afvise Fremskridtspartiets forslag. Vi mener ikke, at der er behov for denne ændring. Når forslaget er kommet, så må det, hvis jeg vurderer rigtigt, være, fordi fru Pia Kjærsgaard er så ung, at hun ikke husker, dengang vi havde den komplicerede selvangivelse. Efter at vi har fået den forenkede selvangivelse, som fru Pia Kjærsgaard sikkert altid må have udfyldt, er det blevet langt, langt enklere, end det var tidligere.

Aagaard (KF):

Da vor ordfører, hr. Grove, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremsætte følgende bemærkninger:

Forslagets hensigt har jeg megen sympati for, men jeg tror ikke, at muligheden for vedtagelse er til stede. Det er naturligt, at en del borgere stadig væk føler et vist besvær med udfyldelsen af den årlige selvangivelse, og selv om der er sket forenklinger på området, er der sikkert fortsat mange, der føler

det nødvendigt at søge virkelig sagkyndig bistand til arbejdet, og som mener det berettiget, at udgifterne hertil kan trækkes fra.

I udvalget vil vi naturligvis arbejde med sagen, men jeg har på forhånd ikke store forhåbninger til, at udfaldet vil betyde en vedtagelse af forslaget.

Vi kan altså ikke tilsige forslaget støtte, men hvis der i udvalget viser sig nye aspekter i sagen, vil vi fra konservativ side se objektivt på disse.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Retssikkerhed for den enkelte borger i skattesager er en vigtig sag for Venstre. Derfor modarbejdede vi med næb og kløer det forslag, som for nogle år siden blev fremsat og gennemført med et flertal uden om regeringen. Det var et forslag, der efter Venstres opfattelse stillede den enkelte borger dårligere i forhold til tidligere.

Venstre havde gerne set, at man havde opretholdt den retstilstand, at en borger kan trække nødvendige udgifter til sagkyndig bistand fra på selvangivelsen, fordi en ligningskommission beder om supplerende oplysninger. Fra det tidspunkt er der i hvert fald brug for sagkyndig bistand.

Venstre kan derimod ikke støtte det forslag, der er fremsat alene med den begrundelse, at selvangivelsen på grund af skattereformen er blevet et vildnis. Det mener vi ikke er rigtigt. Tværtimod er selvangivelsen for en stor gruppe borgere i de senere år blevet mere simpel at udfylde.

Men som sagt, Venstre vil gerne være med til at forbedre retsstillingen dér, hvor borgerne får problemer med skattemyndighederne, og stod det til os, og var der flertal for det, så vi meget gerne en generel drøftelse af borgernes retssikkerhed i skattesager.

Desværre viser den tidligere vedtagelse af en forringelse af borgernes retssikkerhed, at der ikke i øjeblikket er et flertal for at forbedre tingene. Vi ser derfor heller ingen mulighed for, at det fremsatte forslag kan samle flertal, og mener, som det fremgår af det, jeg har sagt, at det er vigtigere at nå tilbage blot til den tidligere retstilstand fremfor helt uden indskrænkninger at give fradrag for udgifter til bistand til selvangivelsen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Venstres ordfører misfortolker fuldstændig stemningen i Folketinget. Et meget bredt flertal i Folketinget er indstillet på at styrke retssikkerheden for borgerne. Lav en forespørgsel eller en redegørelse. Vi deltager meget gerne. Men jeg tror ikke, vi skal blande sagførere eller revisorer ind i det forhold.

Thoft (SF):

Skattereformen er kompliceret ud over alle rimelige grænser. Så langt er vi enige med Fremskridtspartiet. Men SF ønsker ikke flere fradragsfiduser, og det her forslag er efter min opfattelse ren idioti, som kun gavner revisorerne og giver dem mulighed for at udskrive højere honorarnotaer. SF synes, at forslaget er dødssygt. Det kan jeg tilslutte mig.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den radikale folketingsgruppe siger nej til beslutningsforslag nr. B 131.

Albrechtsen (VS):

Dette forslag ville være til stor fordel for dem, der lever af at revidere: revisorer, advokater og folk, der beskæftiger sig med rådgivning inden for det her område, for de vil kunne få tilsvarende højere honorarer som følge af denne fradragsordning. Det er i høj grad et spørgsmål, om det ligefrem er dér, de største problemer med indtægtsforholdene ligger.

Jeg synes, det er et dårligt forslag, og VS går imod det.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal kort meddele, at Kristeligt Folkeparti ikke kan medvirke til dette forslags gennemførelse. Vi er ikke enige i, som det hedder i bemærkningerne, at »den nye skattereform har betydet et vildnis af regler og spidsfindigheder, som efterlader den person, der skal betale, skatteyderen, i en tranceliggende tilstand.«

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu udtrykker jeg mig normalt lidt stærkere end hr. Kofod-Svendsen, men det kunne godt være, at hr. Kofod-Svendsen kunne være gået ind for den samme mening bare med

en anden ordlyd, så jeg synes, det var en dårlig begrundelse.

Men ellers må jeg konstatere, at man ikke vil være med til det her forslag, og det kan jeg godt blive lidt ked af.

Den skattereform, der trådte i kraft 1. januar 1987, betød, uanset hvad skatteministeren siger, et fantastisk skatteforvirret nytår for den danske skatteyder. Bl.a. har det resulteret i, at man skal være usædvanlig heldig, hvis man kommer til at betale korrekt skat i 1987. Allerede nu ligger det klart, at langt de fleste skatteydere vil have et mellemværende med skattevæsenet, når regnskabet er gjort op for 1987.

Reformen, der alene betyder et bind på 500 sider i Juristforbundets Skattelovssamling, er ikke just en forenkling af skattesystemet.

Denne skattereform, som regeringen har gennemført i fællesskab med sine kommende partnere fra Socialdemokratiet, har betydet, at de færreste i dag er i stand til at gennemregne deres eget skattekort.

Fremskridtspartiet mener, at det er en uhyrlighed, og har derfor med beslutningsforslaget forsøgt at gøre noget ved det, og vi havde naturligvis håbet, at vores forslag ville få den opbakning, forslaget efter vores mening fortjente.

Vi så naturligvis hellere, at der var lavet et helt andet skattesystem, nemlig et, hvor indkomstkatten blev afskaffet over en årrække, men det sker jo nok ikke, før Fremskridtspartiet får afgørende indflydelse. Indtil da må vi prøve at hjælpe den skatteplagede befolkning bedst muligt.

Der er kommet en helt ny form for skatteberegning udtænkt af hr. Lykketoft i samarbejde med skatteministeren og godkendt af de øvrige regeringspartier samt Det Radikale Venstre. Der er sket en omlægning af de fleste fradrag, og der er kommet nye indkomstbegreber til.

Skattevæsenet er den del af det offentlige bureaukрати, som befolkningen nok oftest er i berøring med. Man taler tit om, at skatteyderne her kommer ind under sociallovgivningen. Jeg tror faktisk, at det er bureaukraterne hos skattevæsenet, de fleste kommer til at tale med.

Når en skatteyder kommer i berøring med skattebureaukraterne og hives ind i ligningssager, står borgeren faktisk meget, meget dår-

[Pia Kjærsgaard]

ligt. Hvis man vil have et rimeligt modspil til disse skattemyndigheder, så må der en revisor til. En revisor må ofte rekvireres til at gennemgå regnskabet.

Private borgere har ikke mere mulighed for at finde ud af skattereformens mange tåbeligheder, og for at sikre disse mange mennesker en ret til og en mulighed for at give skattemyndighederne et kvalificeret modspil må udgifterne til denne hjælp være fradragsberettiget.

Det er jo staten, i det her tilfælde seks partier, der har lavet disse indviklede love, og derfor må staten også sikre borgerne mulighed for at få afleveret en rimelig og fornuftig selvangivelse. Ikke mindst borgere med lav indkomst kan få problemer med at få råd til at købe sig til den nødvendige ekspertise. Derfor er fradragsmuligheden meget vigtig.

På modpartens side, altså skattemyndighederne, er der simpelt hen ubegrænsede midler til at sætte ind imod skatteyderne, hvis det skulle blive nødvendigt. Mange, der ryger ind i skattelabyrinten, undlader at føre sag. Selv om jeg godt ved, at en del fører sag mod skattevæsenet, er der jo desværre risikoen for at tabe, og så er pengene for alvor tabt.

Fremskridtspartiets forslag skulle ganske enkelt gøre det muligt i hverdagen at få revisorhjælp til selvangivelsen. Vores forslag skulle også sikre det, man kan kalde de resourcesvage borgere, dem, der ikke orker, dem, der ikke kan, dem, der ikke har evner til at selvangive, at angive sig selv, en mulighed for at kæmpe imod skattebureaukraterne.

Med et skattesystem som det, man her har udviklet så indviklet, er behovet for revisorbistand mere nødvendigt end nogen sinde før. Det er fortvivlende for os i Fremskridtspartiet at se, hvordan danske skatteydere umyndiggøres i større og større omfang.

Fremskridtspartiets forslag kunne også ses som en styrkelse af revisorerne antal. Det er der også nogle ordførere der har været inde på. Men det er faktisk ikke det primære i forslaget. Det burde i stedet for være indledningen til et skattereformnægterbidrag, der gav genlyd langt ind i denne skatteøggerregering. Borgerne skal ikke ydmyges af tåbelig lovgivning, der har givet til resultat, at man-

ge simpelt hen må opgive at følge med i, hvad der skal betales i skat og hvorfor.

Fremskridtspartiet er fortsat dybt, dybt uenig med statsministeren, der som bekendt har udtalt, at han synes, det som helhed var en god reform. Var vi enig med statsministeren, så var det her beslutningsforslag naturligvis aldrig nogen sinde blevet fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 132:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for grænsehandelskatastrofen.

Af Dohrmann (FP) m.fl.
(Fremsat 10/2 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Fremskridtspartiet har foreslået, at regeringen indleder forhandlinger med Forbundsrepublikken Tyskland med henblik på udarbejdelse af et oplæg til Folketinget, der vare for vare anviser en tidsplan for tilnærmelse mellem danske og vesttyske forbrugsafgifter. Forslaget tilsigter en løsning af grænsehandelsproblemet.

Det er naturligvis rigtigt, at den grænsehandel, danskerne foretager i Vesttyskland, for størstedelens vedkommende ville forsvinde, hvis man fjernede de afgiftsforskelle, som eksisterer mellem Danmark og Vesttyskland. En løsning af grænsehandelsproblemet gennem afgiftsned sættelser vil imidlertid medfø-